Solucions Problemes Encarregats (4.2, 4.9, 1.7, 1.11)

Problema 4.2 de la col.lecció

Tradueix a llenguatge assemblador MIPS la següent funció, on N és una constant:

```
void func(int mat[][N], int i, int j) {
    if (i>j)
        mat[i][j] = mat[j][i];
                $a1, $a2, fi_if
func:
         ble
     \#Qmat[j][i] = Qmat + (j*N + i)*4
     li
           $t0, N
     mult $a2, $t0
     mflo $t1
     addu $t1, $t1, $a1
           $t1, $t1, 2
     sll
     addu $t1, $t1, $a0
           $t1, 0($t1)
     \#\text{Omat}[i][j] = \text{Omat} + (i*N + j)*4
     mult $a1, $t0
     mflo $t3
     addu $t3, $t3, $a2
           $t3, $t3, 2
     addu $t3, $t3, $a0
           $t1, 0($t3)
     SW
          jr
                $ra
fi_if:
```

Problema 4.9 de la col.lecció

Donades les següents declaracions:

```
#define N 100
char vecchar[N];
int matint[N][N];
long long matlong[N][N];

void func() {
   int i;
   ... /* aquí va la sentència de cada apartat */
}
```

Tradueix a MIPS les següents sentències utilizant accés seqüencial, suposant que pertanyen a la funció func, i que la variable i ocupa el registre \$t0:

```
a) for (i=1; i<N; i+=2)
                                 /* Atenció, la i va de 2 en 2 */
  vecchar[i] = N-i;
  Solució:
      li
            $t0, 1
            $t1, vecchar + 1 #Punter inicial
      la
      li
            $t2, N
  for:
           bge
                $t0, $t2, fi_for
      subu $t3, $t2, $t0
            $t3, 0($t1)
      sb
      addiu $t1, $t1, 2
                              #stride
      addiu $t0, $t0, 2
```

```
b
            for
  fi_for:
b) for (i=0; i<N; i++)
                       matint[i][0] = 0;
  Solució:
              $t0, 0 #i
       li
                                              #Punter inicial
        la
              $t1, matint
        li
              $t2, N
                  $t0, $t2, fi_for
  for:
             bge
              $zero, 0($t1)
        addiu $t1, $t1, N*4
                                  #stride
        addiu $s0, $t0, 1
              for
  fi_for:
c) i=4;
  while (matint[3][i] != 0) {
      matint[3][i]--;
       i+=3;
  }
  Solució:
        li
               $t0, 4
                                        #i
               t1, matint + 3*N*4 + 4*4
        la
  while: lw
               $t2, 0($t1)
                $t2, $zero, fi_while
          beq
         addiu $t2, $t2, -1
               $t2, 0($t1)
        addiu $t1, $t1, 12
                                  #stride
        addiu $t0, $t0, 3
        b
               while
  fi_while:
d) for (i=N-1; i>=0; i--)
              matlong[i][4] = i;
                                  /* Atenció a la part alta! */
  Solució:
              $t0, N-1 #i
        li
        la
              t_{-1} * N * 8 + 4 * 8
  for:
             blt
                 $t0, $zero, fi_for
              $t0, 0($t1)
        sw
              $zero, 4($t1)
        addiu $t1, $t1, -N*8
                                   #stride
        addiu $t0, $t0, -1
  fi_for:
```

Problema 1.7 de la col.lecció

Tenim dos implementacions diferents del mateix ISA, on hi han 4 classes d'instruccions A, B, C, D. La taula següent mostra la freqüencia de rellotge i el CPI de cada classe, per les dues implementacions.

	Clock Rate	CPI A	CPI B	CPI C	CPI D
P1	$1.5~\mathrm{Ghz}$	1	2	3	4
P2	2 Ghz	2	2	2	2

- 1. Quin seria el CPI en mitjana de cada implementació, suposant un programa de 10^6 instruccions distribuïdes de la forma : 10% Classe A, 20% Classe B, 50% Classe C i 20% Classe D?
- 2. Quina de les dues implementacions és mes ràpida, suposant un programa 10⁶?

SOLUCIÓ:

1.
$$CPI_{P1} = 0, 1 * 1 + 0, 2 * 2 + 0, 5 * 3 + 0, 2 * 4 = 2, 8cpi.$$

 $CPI_{P2} = 0, 1 * 2 + 0, 2 * 2 + 0, 5 * 2 + 0, 2 * 2 = 2cpi.$

2.
$$Texe_{P1} = 10^6*(0,1*1+0,2*2+0,5*3+0,2*4)*(1/1,5)*10^{-9} = 10^6*1,87*10^{-9} = 1,87*10^{-3} = 1,87ms.$$

 $Texe_{P2} = 10^6*(0,1*2+0,2*2+0,5*2+0,2*2)*(1/2)*10^{-9} = 10^6*1,0*10^{-9} = 1,0*10^{-3} = 1ms.$

P2 és més ràpid.

Problema 1.11 de la col.lecció

Tot i que la potència dinàmica és la principal font de disipació de la potència en una CMOS, la pèrdua produeix una disipació de la potencia estàtica, de la forma $V*I_{leak}$. Quant més petit és el circuit més significativa és la potència estatica. La taula següent ens mostra la dissipació de potència estatica i dinamica per a dues generacions de processadors.

	Tecnologia (nm)	Potència dinàmica (W)	Potència estàtica (W)	Voltatge (V)
a	250	49	1	3.3
b	90	75	45	1.1

- 1. Troba quin percentatge de potència total dissipada correspon a la potència estàtica i dinàmica en cada generació.
- 2. Si la potència estàtica depén de la corrent de pèrdua (I_{leak}) , $P = V * I_{leak}$. Troba la corrent de pèrdua en cada tecnologia.
- 3. En quin percentatge podríem reduir la potència total de cada processador reduint només la potència dinàmica?

SOLUCIÓ:

1. (a)
$$\%P_s=1/50=2\%; \%P_d=49/50=98\%$$

(b) $\%P_s=45/120=37,5\%; \%P_d=75/120=62,5\%$

2. (a)
$$I_{leak} = P_s/V = 1/3, 3 = 0, 3A$$

(b) $I_{leak} = P_s/V = 45/1, 1 = 40, 90A$

3.
$$P_1 = \lim_{P_d \to 0} P$$
 =Potència estàtica.
(a) %millora = $\frac{P_0 - P_1}{P_0} = \frac{50 - 1}{50} = \frac{49}{50} = 0,98 \to 98\%$ (50/1 = 50 vegades)
(b) %millora = $\frac{P_0 - P_1}{P_0} = \frac{120 - 45}{120} = \frac{75}{120} = 0,625 \to 62,5\%$ (120/45 = 2,67 vegades)